

НОВЛЕНД ЗАПОВІДАЄ ДАЛЬШУ БОРОТБУ ПРОТИ КОМУНІСТІВ В УРЯДІ

Вашингтон. — Провідник і секретарі, то нічого дивно-республіканської більшості в Сенаті, сенатор Вільям Ф. Новленд, заявив, що боротьба проти комуністичних агентів на урядових становищах буде виборчим гаслом не тільки під час виборів 1954 року, але також і під час президентських виборів 1956 року. Він сказав, що хоч республіканці виступили за очищення уряду від комуністичних провідників, але 1956 року вони знову будуть перед загрозою, що до уряду повернуться ті "м'які" демократи, які вже допустили бути на урядових становищах комуністичних агентів. Новленд пригадав, що ще в 1935 році високий урядовий урядовий поліційного президента Рузвельта — Айкес, тодішній секретар внутрішніх справ і Джордж Г. Дерв, тодішній секретар війни, заявляли: "настає суспільство змодифікованого комунізму". Новленд твердить, що коли так думали держав-

ЗДА ПОГОДИЛИСЯ НА ЗУСТРІЧ З МОЛотовим у Берліні

Вашингтон. — Державний департамент вислав ноту до Москви, в якій погоджується на запропоновану зустріч з Молотовим у Берліні, де мали б перегорювати чотири міністри закордонних справ: ЗДА, Англії, Франції та СРСР. Подібні ноты із згодою на цю зустріч вислали Англії та Франції. Текст відповіді на советське запрошення устїни на конференції на Вормудлах. В ноті ЗДА підкреслюється, що уряд ЗДА переконаний, що "розв'язка німецької та австрійської справ буде дійсним поступком і спричинить до розв'язки інших великих світових проблем, — вичлочно з справою європейської безпеки." В ноті трьох західних держав зазначається, що Захід змагає до мирної розв'язки всіх спірних справ, і що всі оборонні заходи цих держав мають виключно оборонний характер. Західні держави не протестують проти запропонованої на цю зустріч Берліну і не займають становища проти того, щоб в цій запланованій конференції брав участь і комуністичний Китай, але вони не погодяться на участь Китаю в цій конференції, якщо Совети цього домогаться.

Закінчився 11-денний часописний страйк у Нью-Йорку

Нью-Йорк, Н. Й. — 8 грудня закінчився 11-денний страйк фотографів, внаслідок якого припинено видавання 6 найбільш часописів. 9 грудня всі часописи поновилися нормально, хоч деякі ще без торговельних оголошень. Фотографи дістали 3,75-долларову тижневу підвишку, а окрема тричленна комісія має вирішити, чи їм прислугувати дальша підвишка. Страйкували 400 фотографів, але з ними солідаризувалися 20,000 інших робітників. Фотографи домоглися 15-долларової тижневої підвишки, а погодилися на 11-годинний робочий день за чотирнадцять. Перед страйком вони заробляли по 120 за деньку і 131 долар за нічну зміну. З надчисельними годинами та іншими поліпшеннями деякі з них заробляли до 10,000 доларів річно. 20 тисяч робітників внаслідок страйку втратили на тиждень кошту 2,000,000 доларів. До Комісії Посередництва належить від фотографів голова АФП, від видавців Річард В. Слюком, директор Філадельфійського Бюлетеню, а на третього члена цієї комісії мають погодитися обидві сторони, або його визначить федеральний посередник. Рішення цієї комісії не обов'язкові для сторін, і фотографів три рази відмовлялися півняти, а погодилися на 11-годинний робочий день за чотирнадцять. Перед страйком вони заробляли по 120 за деньку і 131 долар за нічну зміну.

Уряд домагається, щоб Найвищий Суд скасував сегрегацію в школах

Вашингтон. — Представник департаменту справедливості і заступник генерального прокуратора Дж. Лі Ренкін домагається, щоб Найвищий Суд визнав окремішні примусові школи для кольорового населення незаконними з 14 Поправкою до Конституції. Ренкін заявив: "Це є становище департаменту справедливості, що 14 Поправка до Конституції не дозволяє на расову чи кольорову дискримінацію". Далі він сказав, що виконувати дітей білого населення окремо від кольорового суперечить Конституції. Суддя Вільям О. Дуглес затримав Ренкіна, чи його департамент уважав, що Найвищий Суд компетентний вирішувати цю справу. Ренкін відповів, що департамент справедливості, але додав, що департамент справедливості вважає, що Найвищий Суд має право заявити, що 14 Поправка до Конституції забороняє дискримінацію на основі кольору шкіри окремих груп громадян. Проти скасування сегрегації в школах промовляли й інші правники. Генеральний прокуратор Вільям Дж. Ліндсей Олмонд заявив, що "окремі але рівні можливості зовсім не порушують Конституції ЗДА". Заступник генерального прокуратора стейту Кензас заявив, що його стейт не ратифікував 14 Поправки з 16 червня 1866 року. Сегрегація в школах існує в 17 стейтах.

Впродовж трьох років подвоїлася кількість членів УНС в Шикаго

Шикаго. — Від минулої конвенції УНС, що відбулася в 1950 р., кількість членів цієї організації в Шикаго майже подвоїлася, бо збільшилася з 3,568 до 6,648 — ствердив голова УНСОюзу, п. Дмитро Галичина, на зборах представників місцевих Відділів УНС, що відбулися минулого понеділка ввечері. Приявні на зборах представники 16 з усіх 18 Відділів округу зобов'язалися здобути для УНСОюзу впродовж цього місяця ще бодай 200 нових членів, щоб збільшення кількості членства УНС вдвоє було до кінця цього року завершено. Тим самим Шикаго веде перед в організаційній праці УНС, що підкреслювали й інші учасники зборів, зокрема головний контролер Степан Куропас, головний радий Т. Шпікула та пані Анна Васильовича, як тех організаторів Д. Вільчійки і п. Ткачук. Під час наради стверджено, що одною з головних передумов таких організаційних успіхів була у великій мірі громадська активність Відділів УНС, як і його поодинокі члени. Цю засаду потверджено теж попереднього дня, в неділю ввечері, на бенкеті, що відбувся з нагоди 10-річчя Дому Відділів УНС. Свято відкрив голова Дирекції Дому Відділів, головний радий Тарас Шпікула, передаючи дальше ведення імпресії до Васильовському. Голову промови виголосив голова УНС п. Д. Галичина, підкреслюючи рідшальну роль УНСОюзу в нашому суспільстві, яку мають для цієї праці теж і американці. Під час бенкету, в програму якого входив теж виступ місцевого чоловічого хору "Сурма", що під диригентурою п. О. Племешника відіграв кілька народних пісень, виголошено численні привітання від місцевих Церков і громадських організацій, зокрема привітали представники Відділів УНС, як теж Ліги, СУМА, Пласту, Хору, Театрального гуртка, Учительської Громади, Союзу Українок, Гетьманської Організації та інших. В привітках, зокрема від новопрібулих, були признання й подяки для УНСОюзу за те, що він дав найбільший вклад в допомогу і переселенню акцію, а Дім Відділів УНС в Шикаго, 10-річчя якого відмічувало, сповняв довгий час роль переселенного осередку та дав тимчасове приміщення тисячам новопрібулих. Один з промовців підкреслював, що новопрібулі, до яких і він належить, щойно на американській землі пізнали вартість УНС не тільки як заповідної, але й народної організації. Коротку історію Дому, з якого тепер кояться не тільки Відділи УНС, але й вся громада, подав на початку гол. рад. п. Т. Шпікула.

ПРЕЗИДЕНТ АЙЗЕНГАВЕР РОЗКРИВАЄ СТРАХИЛИВУ СИЛУ НОВОЇ АТОМОВОЇ ЗБРОЇ

ЗДА готові віддати Об'єднаним Націям контроль над матеріалами, складами й виробом атомової зброї. — Президент перестерігає світ перед небезпечкою винищення людства.

Об'єднані Нації, Н. Й. — У 25-хвилинній промові перед представниками 60 держав, членів Об'єднаних Націй, президент Айзенгавер, що ледве на годину раніше прибув з Вермудської конференції із прем'єрами і міністрами закордонних справ Англії й Франції, урочисто закликав світ повернутися до шляху, що веде до нової, цим разом атомової, війни. Президент З'єднаних Держав вперше в історії з'ясував на найавторитетнішому форумі всього світу страхливу нищівну силу, що криється в найновішій атомовій зброї, і виступив з конкретним проєктом передати контроль над матеріалами, з яких виробляється зброя, нинішніми П'єтасами і виробами нової зброї нової Агенції Атомової Енергії, що постане в при Об'єднаних Націях. На самому початку своєї промови Президент подякував за запрошення його виступити перед Генеральною Ассамблеєю, що його дістав безпосередньо перед початком Вермудських нарад. Президент закликав Об'єднані Нації, що ЗДА і надалі залишаться вірними політиці підтримання тієї міжнародної установи. Підкреслюючи, що Вермудська конференція мала на увазі виключно запевнити загальний мир і безпеку людської цивілізації, Президент заявив: "Знаю, що американський народ поділяє моє глибоке переконання, що коли існує світ, то безпека, то воля існує для всіх, і так само, коли існує нація в одній одній нації то ту націю повинні підлягати всі". Покликавшись на свій довголітній досвід активної військової служби, Президент з'ясував такі факти: Відколи ЗДА викликали першу атомову експлозію в дні 16 липня 1945-року, вони перерезали до 42 дослідні експлозії. "Атомові бомби нині більш як в 25 разів сильніші від тих, що були на початку атомової доби, тоді як воднева зброя в мільйони разів перевищує силу інших вибухових матеріалів (ТНТ). Нині склади американської атомової зброї, які очевидно, щоденно збільшуються, перевищують в багату разів вибухову рівновартість суми всіх бомб і всіх стрілен, які впади з будьякого літака і будьякої цілі на всіх фронтах за весь час існування другої світової війни. Кожне окреме лутяське з'єднання, чи то з поверхні води чи землі, може тепер доставити і скинути на призначену ціль руйніщну силу, що перевищує силу всіх бомб, які впади на Англію за час другої світової війни."

Далі Президент признав, що тасмично виробу атомової зброї знають, крім ЗДА, також й союзники Канада й Англія, а також Совети, і що треба рахуватися з тим, що ця тасмична, нині власність чотирьох держав, стане власністю також інших, а може й усіх держав. Президент перестеріг, що на випадок "атомового" нападу на ЗДА, наша реакція буде негайна і рішуча". Представивши, що таке взаємне винищення людства, Президент пригадав до теперішніх невдалих спроб завести обмеження і контролю міжнародної зброєння. Він заявив готовість подати Конгресові з "усіма виглядами на затвердження" проєкт, скопаний у чотирьох точках: 1) "підтримати дослідження, як використати на світову шкалу для мирових цілей енергію із розроблених атомів", 2) "розпочати редукцію потенціалу руйніщної сили складів атомової зброї у широкому світі", 3) "іти слідом за всіма людьми всіх народів, які в цьому періоді високих наукових досягнень, однаково на Сході, як на Заході, підкреслюють своє перше і більше зацікавлення змаганням людства до добра, як змаганням засобів, що служать воєнним цілям", і 4) "відкрити нові шляхи для мирних розвідок і доведення їх до наближення в багатьох трудних проблемах, що їх треба розв'язати однаково на приватних, як і публічних конференціях, якщо треба потягти світ, щоб він вийшов з інверції, в яку погрузив наслідком страху, і щоб зробив поступу у напрямку миру".

Найбільша частина промови президента Айзенгавера була присвячена саме проблемі нищівної сили атомової енергії, виниклої для воєнних цілей, і необхідності перестати відверт від теперішніх переговорів у накопичуванні зброї, що може буквально винищити людство. Однак поруч із цим Президент затворив потребу політичної злагоди між Сходом і Заходом в основних міжнародних справах. Провідною думкою Президента було ствердження, що "моя країна хоче бути конструктивною, а не деструктивною. Вона хоче згоди між народами, а не війни".

Оваційне прийняття Президента і враження з його виступу

Знається, що це був перший випадок за кілька останніх років, коли абсолютно всі без винятку 60 делегатів в Генеральній Ассамблеї Об'єднаних Націй оплескували кожен слівко з промови. До їх числа належав також Вишнійський. Коли його запитали, що він думає про промову Айзенгавера, то він відповів обережно: "Треба докладно цю промову перестудіювати". Президентка Генеральної Ассамблеї, Пандіт, заявила: "Дуже важлива промова, але ми не с атомовою потугою". Шеф делегації Бурми відомий як найвірніше враження більшості слухачів промови Айзенгавера: "Було присмо послухати — це не була воєнна промова". Бритійський репрезентант висловився з ентузіазмом про промову, так само відомості, що наспіли з Лондону, свідчать про велике враження, що його викликала пропозиція президента Айзенгавера стосовно світовий складирований для добування атомової енергії і підляти його міжнародній контролі. Зрештою, часописи пригадують, що першим ініціатором такої ідеї був відомий американський діяч-фінансист Барук, але що його пропозиція, яка по суті спиралася на конвенції, щоб міжнаціональна контролювала атомову зброю по всьому світі, зустрілася з відмовою Советів, які замість того пропонували генеральну й голословну "заборону" вживати атомову зброю. Обидві американські партії зголосили устами своїх члених представників повну підтримку заяви Президента. Зокрема, голова конгресової комісії для атомової енергії, Стерлінг Кол, висловився, що ця комісія цілком підтримує Президента. Із найвищими похвалами виступив кол. президент Гувер.

УКРАЇНЬСЬКА ГРОМАДА В ШИКАГО АКТИВНО КОНСОЛІДУЄТЬСЯ

Шикаго, Ілл. — Після останніх труднощів і непорозумінь в місцевій українській громаді, що проявилось м. ін. в подвійному сякуванні Лістопадних роковин, тут поборолено низку консолідаційних заходів, які, при дальшій добрій волі, можуть знову привернути єдність в громаді, а з тим і репрезентативне становище цієї громади в нашій американсько-українській спільноті. В рамках тих заходів відбулося тут минулої суботи, 5-го грудня, громадське зібрання, — яке скликала Ліга Американців Українського Походження. Зібрання проводив адв. Роман Смука, а представник Централі УКК, заст. голови п. Дмитро Галичина, дав загальний огляд праці УККомітету за останній рік, підкреслюючи цілком незадовільний стан українського Народного Фонду, що с базою громадської, політичної і репрезентативної діяльності УКК. Після того забрав слово голова Ліги, п. Іван Дужанський, започаткуючи збірку Національного Датку, яка у виступі дала круглу суму 1,000 доларів, —

Президент про переговори з Советами

В тій частині своєї промови, що торкалася можливості мирної угоди з Советами спірних справ, през. Айзенгавер заявив буквально: "Ми ніколи не казали і не хотіли, не пропонували і не піддавали думки, що б Советське Союз капітулював у тому, що йому право належить. Ми ніколи не скажемо, що народ Росії с ворогом, з ким ми не бажали собі ділитися ні годитися у приязних і корисних взаєминах. Навпаки, ми сподіваємось, що ця конференція може започаткувати взаємини з Советським Союзом, які можуть довести до мирного переміщення народів Сходу і Заходу, — найкращий людський шлях для осягнення зрозуміння, потрібного для довіри і мирних взаємин". Говорячи про теперішній поділ Німеччини й Австрії, президент Айзенгавер підкреслював, що ЗДА шукають гармонійної родинних вільних народів Європи.

Мічелл передбачає перемогу демократів у найближчих виборах

Філадельфія, Пн. — Голова Крайового Комітету Демократичної партії Стивен Мічелл заявив на пресовій конференції, що, згідно з його передбаченнями, демократи здобудуть в Палаті Репрезентантів більшість між 40 до 50 голосів під час виборів 1954 року. Із цих виборчих гаселом будуть: національна оборона, справедливе відношення до фермерів та обм'явлення коштів прожитку. Крім цих гасел, Мічелл згадав ще про те, що республіканці апатично відносяться до мешканцеві кризи та погіршення становища дрібних підприємців і не можуть поставити на здорову базу закордонну торгівлю. Мічелл прибув до Філадельфії, щоб долучитися до підготовочної обіді в зв'язку з конференцією демократичних провідників із східних стейтів. Цей обід відбувся в суботу 12 грудня і на ньому мали промовляти: бувший демократичний кандидат на президента Адлей Стивенсон, бувший віцепрезидент Олбен В. Барклі, новонабраний послик Нью-Йорку Роберт Вагнер і новонабраний губернатор Нью-Джерсі Роберт В. Майнер.

Уряд приготований не допустити до безробіття

Вашингтон. — Секретар праці Джеймс П. Мічелл, — промовляючи на конференції Спільної Об'єднаних Авторів Робітників, закликав їх всіма силами поборювати обнищення кількості осіб, затриманих в атомній промисловості, яке можна завважити в останньому часі. Він заявив, що уряд президента Айзенгавера виготовив план, який має не допустити до обниження числа затриманих робітників, з тим, щоб не тільки затримати теперішній добробут, але й постійно його підносити. Мічелл казав, що він глибоко на продвинутий добробуту в 1954 році добрі, хоч можна завважити деякі малі хитання в народному господарстві. Уряд задумує розпочати великі публічні праці, коли б число робітників, що не працюють, почало збільшуватися. Заплановані й інші засоби, які мають затримати теперішнє високе число затриманих. На найближчій сесії Конгресу уряд запропонує нові закони, які мають збільшити й продовжити допомогу під час безробіття. — Приготований також проєкт закону про підвищення найменшої платні за годину праці, яка тепер становить 75 центів.

НЬЮ протестує проти рішення Найвищого Суду в справі звільнювання нелюдяних робітників

Вашингтон. — Правний доглядник Конгресу Індустріальних Робітників Артур Голдберг протестує проти ухвали Найвищого Суду, який рішив, що працевлавець не порушує закону Тейта-Гартлі, коли звільняє тих робітників, які публічно критикують товари свого працевлавеця. Це рішення суду відноситься до телевізійної станції в Північній Кароліні, що звільнила співробітників, які під час страйку розкидали летючі цілі з виснаженнями, що авіаційні цілі старту — це "товар другого сорту" Голдберг заявив, що таке рішення суду небезпечне, бо обмежує волю слова під час страйку.

В АМЕРИЦІ

- За несплату податків скопфіковано на Ломі Айлленді під Нью-Йорком два будинки советської делегації в ООН. В одному з них будували мешкав давніше Андрей Вишинський, який тепер живе при Парк Евіно в Нью-Йорку, в будинку, який куплено за 150,000 доларів. Совети не хочуть платити податки, посилавшись на дипломатичний імунітет, але поновити уряд Нассава не погоджується з цим.
- Згідно з обранням Статистичного Бюро, в ЗДА живе тепер 7,500,000 японців, і лише третина з цього числа відвіди. Причина цього числа відвіди: чоловіки умирали більше, як жінок; відвіди значно менше раз одружуються, але не з відвідами. 1950 р. було в Америці тільки 7,000,000 відвіди.
- 45-ти мільйонна багачка пані Гармон Спенсер Огест повідмила, що зривав свої заручини з боксером важкої ваги — чемпіоном Джеком Демпси, як тривали всього тільки три дні. Коли вона повідмила про свої з ним заручини, то казала, що він — єдиний чоловік, якого знайшла в своєму житті. Тепер каже, що "людя добра і оліва добра", але разом із нею можна змішатися.
- Суд у стейті Арізона звільнив 281 мореморських коженців під умовою, що кожен із них житиме тільки з однією жінкою. Цю мореморську громаду в Шорт Кріку розігнали було влітку п. р. Хто з них поважився б знову жити з кількома жінками, того засудять на річне ув'язнення або 1,000-долларову грошову кару.

В СВІТІ

- Генерал Маршал, який дістав мирну нагороду Нобеля за 1953 рік, приїхав до Парижу в дорозі до Осло, щоб особисто її прийняти. Він був гостем генерала Гутнера, командувача військ НАТО. Маршал відвідав президента Франції Орлія, який в подовний цього місяця кінчав свою каденцію. До Осло він виїхав теж дружина Черчила, щоб в його імені прийняти нагороду Нобеля, що її він дістав в ділячці літератури за свої воєнні спомини.
- У Берліні відбулася перша розправа спільного альянсько-німецького суду під нейтральним провідом шведського судді. Розглядали фінансові претензії до німецького уряду однієї американки, що народилася в Німеччині і втекла звідти до ЗДА в 1940 р. Суд затвердив позасудову угоду, що її уклали спірні сторони.
- Важ 190 південно-корейських неперворотців, що, будучи в комуністичному полоні, відмовилися релігійнізуватися, повернулися до своєї першій думки — залишатися комуністами. На другий тиждень, безпосередньо перед Різдвяними святками, альянські старшини зустрілися з 22 американцями, які відмовилися вертатися до ЗДА. Велі вони, або їх частину, хочуть залишитися у комуністів, бо вже тепер звернулися до Нейтральної Комісії з просябою — дати їм до їх бараків літальну практику.
- Королева Єлизавета II знаходиться з своїм почетом в дорозі до Нової Зеландії, куди приїде 23 грудня ц. р. Її на зустріч вийде кружляк Нової Зеландії "Блек Принс", який ескортуватиме корабель королеви. До цього часу в ескорті були тільки кружляк "Шерфилд".

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPIPLATA:	SUBSCRIPTION RATES:
На рік \$10.00	One year \$10.00
На пів року \$5.25	Six months \$5.25
На три місяці \$2.75	Three months \$2.75

За кожну зміну адреси виставляється 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВАРТИСТЬ РОЗМОВ

Розмови — це сьогодні найбільш популярне слово в міжнародній політиці. Відбуваються розмови, великих і малих, і хоч ці розмови відносяться переважно до того, чи не відбутиме б це одну розмову, світ чіпляється за них, наче потапливаючи за стебелами, як за останню можливість рятунку перед неминучою катастрофою.

В останньому відбулися розмови, "трех великих" на Бермудах. Президент З'єднаних Держав Америки і прем'єри Британії та Франції розмовляли й домовилися до того, щоб варто б порозуміти з цим одним, великим, Совєтським Союзом, в справі замирення в Європі й Азії, в справі об'єднання Німеччини, миру з Австрією та ще в цілій низці інших справ. На Бермудах домовилися теж в справі спільних змагань до "мирного визволення" поневолених Московією східно-європейських народів.

Розмови між самими західними політиками, та ще й між головами урядів західних великодержав, мають без сумніву величезну вартість, і можуть бути тільки побажаними. Практично в таких розмовах можна погодитися кожну справу, бо західні політики вірять у те, що говорять, і говорять на те, щоб домовитися і домовитися виконати та респектувати.

Але яка вартість можуть мати обговорювані та плітовані тепер розмови з четвертим, совєтським, великим? Скільки їх вже було досі і що з них вийшло? Що, крім клант-базарного записаного паперу, залишилося з розмов у Ялті, Тегерані, Потсдамі та з усіх інших, на яких був покладений підпис совєтського, великого? Впродовж довгих місяців велась теж розмова в Кореї, як і закінчилися хвилини перемир'я та дальшими розмовами про дальші розмови. Але що з них виходить? В тому самому часі, як в Панмунджоні розмовляли, на північ від корейської демаркаційної лінії постають нові аеропорти, а всіма можливими шляхами налився до Північної Кореї нова зброя, нові літаки, нова амуніція — все це совєтськими продукційними значками.

Тепер плітається розмова міністрів закордонних справ західних великодержав та Совєтського Союзу щодо, замирення в Європі й Азії та щодо Німеччини й Австрії, тієї самої Австрії, на тему якої західні дипломати мали в останніх роках, тільки 389, розмов, хоч це ані на йоту не змінило самого положення тієї країни. Чого ж можуть очікувати західні політики від 390-ї, розмови?

Західні політики і дипломатам не можна брати за зло того, що вони прагнуть розмов. Це ж стара засада, що як довго ведуться розмови, так довго існує якась можливість домовитися. Проте, це не тільки не повинно в нікому здержувати ці послаблення готовності говорити, "нашою мовою", але, навпаки, повинно це тільки скріпити й прискіпати відповідну акцію. Шойно тоді розмови можуть мати відповідне моральне оправдання. Західні дипломати не сміють обдурювати себе й публічної опінії якоюсь магичною силою розмов, при допомозі яких можна перекопати бандити. Розмови і переговори з гангстерами ніколи не дають бажаного результату. Ані Черчил, ані хто інший в світі не може і не потрапить списати з Московією таку умову, що вартувала б більше від паперу, на яким вона написана.

Чи в такому випадку існує будь-який інших вихід, як тільки війна? Без сумніву, існує. Це — військова сила та динамічна політика, про яку Захід часом говорить, але якої не переводить в життя. І це — найслабше місце Заходу. Бо навіть найбільша могутність не переконала напастника, якщо він знає, що посідає тієї могутності не має досить моральної сили на те, щоб її використати. Тим часом західні манія розмов з Московією напевно не є доказом тієї моральної сили.

В дипломатичну гру вступає тепер ще один курйоз, а саме — мирні змагання до визволення поневолених народів. Правда, в порівнянні з дотеперішнім становищем, вже й це можна вважати поважним кроком вперед, але вартість такого, "мирного змагання" схарактеризував вже б. президент Гувер, кажучи, що єдиною нацією на визволення тих народів може бути, "якийсь катаклізм". Риск війни для Заходу не збільшився ані на волосину, натомість на багато збільшилася б вигляди на успіх розмов з Московією, якщо б Захід мав досить моральної сили — фізичну він цілком певно має — заявляти не тільки за "мирними змаганнями" до визволення поневолених народів, але й дати їм бодай малу частину такої практичної допомоги, яку Москва мала віддавати дати і дас червоним агресорам в Кореї, в Індокитаї та своїм підірваним п'ятим колонам у всіх країнах світу.

ЖАХ ПЕРЕД АТОМОВИМ БУМЕРАНГОМ

Промова президента Айзенгавера, виголошена на зібранні Об'єднаних Націй у вікторію 8 грудня, може бути зворотним моментом в історії розвитку атомової сили. Від самого початку розвитку атому, його сила була головним чинником для залякування ворога, для попередження, що хто перший вийде з атомової зброї у війні, той може сам впасти під жертвою. Це пригадує відомий австралійський "бумеранг", що, випущений на противника, повертається збік того, хто його кидає.

Щоб відвернути таку небезпеку, представники західних потуг на Бермудській конференції погодилися на американську пропозицію, щоб президент Айзенгавер виголосив дано плітовану промову в ООН з пропозицією вжити атомову силу на поведов споруд, призначених не для знищення людства, а для його користі.

Який буде наслідок цієї промови, це виявить недалека майбутність. Тим часом деякі журналісти пригадують, що в самому початку можливості винаходу атомової бомби Америка мала в своїх руках монополію наукових тасмниць, як таку бомбу випродувати, але навіть самий матеріал, тобто уран, атом якого використано для видобуття з нього потрібної сили, знаходився в тому часі під ключем в ньюйоркському магазині.

Цю найвищу міжнародну "атомову" тасмницю виявив в грудневому виданні журналу "Рілейс Дайджест" письменник Джон Гантер у статті "Тасмнична людина від атомової бомби". Цією людиною є маловідомий бельгійський інженер-хімік, Едгар Санжис, який в 1941 році перебував у Нью Йорку і добровільно відступив американському полковникові тисячу тонн уранової руди для негайного вжитку керівниками так званого "Проекту Мангеттен".

Що саме той залякували ввиріб атомової бомби і потребували для того урану. Санжис — це бельгійський промисловець, тепер у віці 73 років, який очолював підприємство, що було власником уранових копалень в бельгійському Конго, в Африці. Уранова руда була в тому часі відомою з того, що видавала промені радіо, який-то для лікування пієтрика. Однак німці під час другої світової війни почали працювати над винаходом атомової бомби, і вже тоді серед науковців було відомо, що збільшення "атомової" сили найлегше, розбиваючи атом урану. Про це сповістив Санжиса один британський фізик, і тоді він уклав відповідні заходи, щоб не допустити уранової руди до Німеччини.

Не кажучи нікому про свій план, Санжис, поки ще в Америці існував, "Проект Мангеттен", переслав у 1940 році тисячу тонн уранової руди до Нью Йорку. Коли державний департамент вислав військовому полковнику на розмову з Санжисом, що

Микола Очерет

ПО ТОЙ ПО ЦЕЙ БІК

Дня 25 листопада до уряду Гроветона звернулися "політичні партії" з вимогою негайно "вжити всіх заходів, щоб забезпечити населення Східної Німеччини картоплею. Колись Саксонія і Померанія постачали картоплею всієї Європи, а тепер, "політичні партії", себто комуністичні, звертаються до уряду з вимогою забезпечити власне населення картоплею. Для цього, якби така ситуація нова, хоч вже пора знати, що Україна, яка колись постачала хліб цілій Європі, тепер сама хліба не має. Чехія, що раніше давала зрути майже на цілий світ, тепер ходить боса. Румунія не має нафти, а Мадярищина не має пшениці — "дегтерки", що так поширена була на Україні.

Пора звинувити, що СССР забирає все, що можна, від "народних" республік, щоб забезпечити прохаравання "старшого брата". А проте Маленков у своїй промові на сесії Верховного Совету СССР зазначає, що "кількість харчів і фабрикатів на ринку не вистачає для населення, і треба сильно підняти постачання м'яса і м'ясних виробів, риби і рибних продуктів, масла, цукру, хліба, одягу, взуття, текстильних виробів і так далі". Шкода, що Маленков в своїй промові не зазначає, як забезпечення харчів і рибних продуктів має сьогодні совєтський громадянин. "Президент" СССР Ворошилов у своїй промові теж обіймає це питання. Зате Микоян на нараді торговельних працівників подає цифри: простання виробу харчів і фабрикатів у відсотках... в майбутньому, 30 жовтня був надрукований план обігу товарів у 1954-55 роках через торговельну мережу СССР.

24 листопада, після довгих переговорів з грецьким міністром торгівлі, Маркенцісом, уряд Західної Німеччини постановив дати Греції торговельний кредит на суму 75 мільйонів доларів. Уряд народу, що йому пророкували втрату державності на цілі десятиліття, має таку економіку.

Така є невелика картина майбутнього. А проте Микоян у своїй промові заявив: "Перший раз в історії людства в загальнодержавному масштабі поставлено завдання досягати такого рівня (!) споживання населенням продуктів, який виходить з науково-обґрунтованих норм харчування". Тож зрозуміло, чому Кремль мусить все забирати у "народних" республік, бо "старший брат" не має чого їсти, немає в що взутись і в що убраться. На те Москва й окупувала "народні" республіки, щоб з них все брати і нічого не давати.

Світової війни розпочалася вже нова доба, доба літака, доба боротьби за владу над повітряними океанами, що в другій світової війни знову закінчилася перемогою морських потуг, Америки й Англії, які стали повітряними потугами. Закінчилася друга світова війна вибухом атомової бомби, що привістила початок нової доби атомової енергії. І власне в сучасній хвилині йде боротьба за владу над повітряними океанами нашої планети і за владу над атомовою енергією. З одного боку — Америка й Англія, з другого — Москва, посилені військовими невільниками та зрадниками вільного світу. А ця боротьба йде ідеологічно: боротьба двох світів — світу волі і царства московської темноти та неволі, що залядає глумити потуг вільного світу зумовило поведінку не тільки України, а ще й 800 мільйонів людства в Європі й Азії. Ця ідеологічна боротьба — це пралог третьої світової війни до якої нам треба вже мобілізуватися.

Це є тло, Суміська громада, молодості Вашої, над якою зависли не "мечі Дамокла", а атомові бомби — про газ та бактерії й згадувати не хочу. Будьте ж ласкаві усвідомити собі на цьому тлі ясно, холодно і безсентиментів місце та спроможності України, і зробити відповідні висновки, що Вас же, це перша справа — міжнародне тло.

Друга справа — це Ваше національне тло — національна перспектива Вашої молодості. Де ж Ваше місце, українська молодь, в наші часи? Ви виступили в світі, що вступає у повітряну й атомову добу, щоб тримати літаками й атомовими вибухами?

Ще цікавіші факти про економічне зростання Західної Німеччини маємо в програмі запису Аденраера. Від 1948 до 1953 року індекс промислового виробництва цієї країни виріс на 300%. За чотири роки діяльності уряду 7 мільйонів людей одержали власні будинки. Літє минулого року побудовано 400 тисяч будинків. А Шверін, на конгресі світової комуністичної федерації профспілок, заявив, що "в 1951-52 році СССР здав в експлуатацію 770 тисяч будинків в сільських місцевостях". СССР має населення в чотири рази більш від Західної Німеччини, а будинків не побудував навіть вдвоє більше за Західну Німеччину. Сільське господарство Західної Німеччини збільшило свою продукцію на 12%, порівнюючи з довоєнним часом, а з допоміжної Хрущова знаємо, що сільське господарство СССР стоїть на рівні 1928 року, населення ж проти 1928 року зросло на 50 мільйонів. Ми були самі в Україні 1928 року і знаємо, що з харчуванням тоді було дуже тяжко, а тепер це гірше, внаслідок чого і масмо "науково-обґрунтовані норми харчування". В Західній Німеччині за час існування уряду зовнішня торгівля збільшила товарообіг в чотири рази, а експорт виріс аж в сім разів. В Східній Німеччині товари "експортирують" лише до СССР, а товари "імпортиують" виявляється в петлиці "політичних партій" з вимогою "забезпечити населення картоплею". Витрати на соціальне забезпечення в Західній Німеччині виріли вдвоє, і сьогодні кожен третій німець одержує від держави допомогу.

Отже американська "окупація" допомогла Західній Німеччині досягнути в найкоротший час небувалого зросту господарства, а приватна ініціатива вільної людини, та ще такої працюючої, як німець, відірвала розбитий війною народ і привела його до господарства до такого розквіту, який і у світі не вважався громадянам СССР.

І мимоволі пригадується короткий період вільного життя на Україні за часів її державності. За цей короткий час український народ сам, без будь-якої допомоги, підняв своє господарство так високо, що воно за попередні триста років не досягло такого рівня. Як приклад, наведемо село Березань на Полтавщині, яке за два роки збудувало: паровий млин, електрику, що давала світло в кожну хату і в усі сільські установи, великий будинок для гімназії, театр на 600 місць, тартак, круподерню і маслярню; за цей час створено кредитове товариство, кооперативу "Світ і Сила", організовано дослідну сільсько-господарську станцію, відремонтовано церкву, а головне — жидного обраблення. Совєтському уряду потрібно було аж тридцять років, щоб зруйнувати все те, що вільний український народ зробив за два роки своєї державності.

Такими висловами про любов І. Франка до російського народу і про його ненависть до українських націоналістів густо пересипаний текст рецензії І. Карабуненко пригадує полеміку Франка з Нелю Левіцьким, який "оточив" українську літературу російською літературою з царським самодержавством". І Карабуненко пише: "Неучаї Левіцький намагається на відірваній Україні від Росії, а української літератури від російської літератури з царським самодержавством".

Видання творів І. Франка в перекладі на російську мову рецензент називає визначною культурною подією в СССР, яка допомагає справі "зцілення" неперушної дружби народів СССР". Тому, що рецензія надрукована не в літературному, а в партійному журналі, то й творчість Франка розглядається не як культурна, а як політична подія. І це вузько-політичне трактування літературної спадщини Франка зводить на рівень вільної обміну культурними осягами між народами. "Неперушна дружба народів" в московському розумінні — це ніщо інше як фальсифікація минування і сучасності неросійських народів відповідно до вимог московського колоніалізму.

"Комуніст" у своїй рецензії наділяє І. Франка такими компліментами: він — "полум'яний прихильник дружби між українським і російським народами, пропагандист великої російської літератури, неперемінний борець проти буржуазного націоналізму, що гаряче обстоював ідею дружби українського народу з російським. Франко, мовляв, жив у період, коли галицькі політичні партії були чужі народів, націоналістичні і орієнтувалися на відірв від братерського російського народу. Тому поет нещадно глумився буржуазним націоналізмом, цих "презентів ворогів народу", а натомість з великою любов'ю і пошаною писав про російський народ і про російську літературу. На Схід, в Росію його тягнуло з дитячих років.

Такими висловами про любов І. Франка до російського народу і про його ненависть до українських націоналістів густо пересипаний текст рецензії І. Карабуненко пригадує полеміку Франка з Нелю Левіцьким, який "оточив" українську літературу російською літературою з царським самодержавством".

І Карабуненко пише: "Неучаї Левіцький намагається на відірваній Україні від Росії, а української літератури від російської літератури з царським самодержавством".

Видання творів І. Франка в перекладі на російську мову рецензент називає визначною культурною подією в СССР, яка допомагає справі "зцілення" неперушної дружби народів СССР". Тому, що рецензія надрукована не в літературному, а в партійному журналі, то й творчість Франка розглядається не як культурна, а як політична подія. І це вузько-політичне трактування літературної спадщини Франка зводить на рівень вільної обміну культурними осягами між народами. "Неперушна дружба народів" в московському розумінні — це ніщо інше як фальсифікація минування і сучасності неросійських народів відповідно до вимог московського колоніалізму.

"Комуніст" у своїй рецензії наділяє І. Франка такими компліментами: він — "полум'яний прихильник дружби між українським і російським народами, пропагандист великої російської літератури, неперемінний борець проти буржуазного націоналізму, що гаряче обстоював ідею дружби українського народу з російським. Франко, мовляв, жив у період, коли галицькі політичні партії були чужі народів, націоналістичні і орієнтувалися на відірв від братерського російського народу. Тому поет нещадно глумився буржуазним націоналізмом, цих "презентів ворогів народу", а натомість з великою любов'ю і пошаною писав про російський народ і про російську літературу. На Схід, в Росію його тягнуло з дитячих років.

Такими висловами про любов І. Франка до російського народу і про його ненависть до українських націоналістів густо пересипаний текст рецензії І. Карабуненко пригадує полеміку Франка з Нелю Левіцьким, який "оточив" українську літературу російською літературою з царським самодержавством".

Видання творів І. Франка в перекладі на російську мову рецензент називає визначною культурною подією в СССР, яка допомагає справі "зцілення" неперушної дружби народів СССР". Тому, що рецензія надрукована не в літературному, а в партійному журналі, то й творчість Франка розглядається не як культурна, а як політична подія. І це вузько-політичне трактування літературної спадщини Франка зводить на рівень вільної обміну культурними осягами між народами. "Неперушна дружба народів" в московському розумінні — це ніщо інше як фальсифікація минування і сучасності неросійських народів відповідно до вимог московського колоніалізму.

"Комуніст" у своїй рецензії наділяє І. Франка такими компліментами: він — "полум'яний прихильник дружби між українським і російським народами, пропагандист великої російської літератури, неперемінний борець проти буржуазного націоналізму, що гаряче обстоював ідею дружби українського народу з російським. Франко, мовляв, жив у період, коли галицькі політичні партії були чужі народів, націоналістичні і орієнтувалися на відірв від братерського російського народу. Тому поет нещадно глумився буржуазним націоналізмом, цих "презентів ворогів народу", а натомість з великою любов'ю і пошаною писав про російський народ і про російську літературу. На Схід, в Росію його тягнуло з дитячих років.

Такими висловами про любов І. Франка до російського народу і про його ненависть до українських націоналістів густо пересипаний текст рецензії І. Карабуненко пригадує полеміку Франка з Нелю Левіцьким, який "оточив" українську літературу російською літературою з царським самодержавством".

І Карабуненко пише: "Неучаї Левіцький намагається на відірваній Україні від Росії, а української літератури від російської літератури з царським самодержавством".

МОСКВА „ВИПРАВЛЯЄ” І. ФРАНКА

Минулого літа в Москві закінчено випуск п'ятитомового видання творів І. Франка в російській мові. Над перекладами працювали 52 перекладачі. Тираж видання — 30 тисяч примірників. Видання підготували російські літературні в тісному контакті з письменниками та вченими совєтської України. До кожного тому додає статтю, яка, відповідно до останньої політичної моди, навітлює творчість українського письменника.

Московський журнал "Комуніст" (ч. 6, 1953 р.), головний ідеологічний орган компартії СССР, надрукував на це видання велику рецензію І. Карабуненка.

Видання творів І. Франка в перекладі на російську мову рецензент називає визначною культурною подією в СССР, яка допомагає справі "зцілення" неперушної дружби народів СССР". Тому, що рецензія надрукована не в літературному, а в партійному журналі, то й творчість Франка розглядається не як культурна, а як політична подія. І це вузько-політичне трактування літературної спадщини Франка зводить на рівень вільної обміну культурними осягами між народами. "Неперушна дружба народів" в московському розумінні — це ніщо інше як фальсифікація минування і сучасності неросійських народів відповідно до вимог московського колоніалізму.

"Комуніст" у своїй рецензії наділяє І. Франка такими компліментами: він — "полум'яний прихильник дружби між українським і російським народами, пропагандист великої російської літератури, неперемінний борець проти буржуазного націоналізму, що гаряче обстоював ідею дружби українського народу з російським. Франко, мовляв, жив у період, коли галицькі політичні партії були чужі народів, націоналістичні і орієнтувалися на відірв від братерського російського народу. Тому поет нещадно глумився буржуазним націоналізмом, цих "презентів ворогів народу", а натомість з великою любов'ю і пошаною писав про російський народ і про російську літературу. На Схід, в Росію його тягнуло з дитячих років.

Такими висловами про любов І. Франка до російського народу і про його ненависть до українських націоналістів густо пересипаний текст рецензії І. Карабуненко пригадує полеміку Франка з Нелю Левіцьким, який "оточив" українську літературу російською літературою з царським самодержавством".

І Карабуненко пише: "Неучаї Левіцький намагається на відірваній Україні від Росії, а української літератури від російської літератури з царським самодержавством".

Видання творів І. Франка в перекладі на російську мову рецензент називає визначною культурною подією в СССР, яка допомагає справі "зцілення" неперушної дружби народів СССР". Тому, що рецензія надрукована не в літературному, а в партійному журналі, то й творчість Франка розглядається не як культурна, а як політична подія. І це вузько-політичне трактування літературної спадщини Франка зводить на рівень вільної обміну культурними осягами між народами. "Неперушна дружба народів" в московському розумінні — це ніщо інше як фальсифікація минування і сучасності неросійських народів відповідно до вимог московського колоніалізму.

"Комуніст" у своїй рецензії наділяє І. Франка такими компліментами: він — "полум'яний прихильник дружби між українським і російським народами, пропагандист великої російської літератури, неперемінний борець проти буржуазного націоналізму, що гаряче обстоював ідею дружби українського народу з російським. Франко, мовляв, жив у період, коли галицькі політичні партії були чужі народів, націоналістичні і орієнтувалися на відірв від братерського російського народу. Тому поет нещадно глумився буржуазним націоналізмом, цих "презентів ворогів народу", а натомість з великою любов'ю і пошаною писав про російський народ і про російську літературу. На Схід, в Росію його тягнуло з дитячих років.

Такими висловами про любов І. Франка до російського народу і про його ненависть до українських націоналістів густо пересипаний текст рецензії І. Карабуненко пригадує полеміку Франка з Нелю Левіцьким, який "оточив" українську літературу російською літературою з царським самодержавством".

І Карабуненко пише: "Неучаї Левіцький намагається на відірваній Україні від Росії, а української літератури від російської літератури з царським самодержавством".

Видання творів І. Франка в перекладі на російську мову рецензент називає визначною культурною подією в СССР, яка допомагає справі "зцілення" неперушної дружби народів СССР". Тому, що рецензія надрукована не в літературному, а в партійному журналі, то й творчість Франка розглядається не як культурна, а як політична подія. І це вузько-політичне трактування літературної спадщини Франка зводить на рівень вільної обміну культурними осягами між народами. "Неперушна дружба народів" в московському розумінні — це ніщо інше як фальсифікація минування і сучасності неросійських народів відповідно до вимог московського колоніалізму.

"Комуніст" у своїй рецензії наділяє І. Франка такими компліментами: він — "полум'яний прихильник дружби між українським і російським народами, пропагандист великої російської літератури, неперемінний борець проти буржуазного націоналізму, що гаряче обстоював ідею дружби українського народу з російським. Франко, мовляв, жив у період, коли галицькі політичні партії були чужі народів, націоналістичні і орієнтувалися на відірв від братерського російського народу. Тому поет нещадно глумився буржуазним націоналізмом, цих "презентів ворогів народу", а натомість з великою любов'ю і пошаною писав про російський народ і про російську літературу. На Схід, в Росію його тягнуло з дитячих років.

Такими висловами про любов І. Франка до російського народу і про його ненависть до українських націоналістів густо пересипаний текст рецензії І. Карабуненко пригадує полеміку Франка з Нелю Левіцьким, який "оточив" українську літературу російською літературою з царським самодержавством".

І Карабуненко пише: "Неучаї Левіцький намагається на відірваній Україні від Росії, а української літератури від російської літератури з царським самодержавством".

Роман Смаль-Стоцький

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АМЕРИЦІ

(Доповідь на Річному З'їзді СУМА в Нью Йорку дня 14 листопада 1953 р.)

(1)

Світська громадо! Радю прилетів я до Вас, щоб промовити сьогодні на Вашому З'їзді. Бо ж, перш за все, я професор на відпустці Українського Університету, а Ви, здебільша, українська академічна молодь, що здобуває собі тепер освіту у високих школах Америки. Ми, українська професура, і Ви, академічна молодь, ми творимо існує, без огляду на школи, кордони й моря, нашу академічну республіку української науки у вільному світі, нас веде об'єднана ідея академічної свободи, що не розділено пов'язана з політичною волею нашої нації. Проте, в нашої республіці ду-ка поміж нами велика різниця! Ви — в повному розквіті існування нашої академічної молодості. Ми повні енергії, ми повні життя й дії, задіяні в майбутність, а ми, зде-рід Маленков відповідно оці-

няють цей Ваш успіх, що демонстрація спільності нашої академічної громади в Америці.

Так, Ви цікаві почути, як собі уявляє завдання української молоді в Америці один з українських професорів, що вчить в американським університеті. Щоб не було непорозуміння, хто до Вас промовляє, мусу заявити, що я відійшов від нашої політики і служу тільки українській нації, що я, крім цього, не релігій, вождь, ні "духовний батько" нації, а тільки звичайний професор, свідомий своєї неакадемічності, людських якостей, до яких, хоча й хочу Вам подати тільки матеріал до дискусії, а може й до великого передумання. Ваші завдання в Америці — це дуже широка тема; вона зв'язана з усією нашою визвольною боротьбою. Тому дозволю, що виберу тільки найважливіші точки.

Перша справа, щоб Вам схопити ті завдання, Вам треба перш за все встановити історичну перспективу, тло Вашого молодого життя, Вам треба зрозуміти сучасну історичну хвилину. Підйом сили і ті питання, що їх біжучи поділяють намагаються розв'язати.

Ви живете в добі могутньої революції. Новітня європейська історія закінчила добу кося — кінюти й суходільних сил потуг, що дала наші історії косячину, і вона розпочала добу корабля — флоту морських потуг, які в могутньому розмазку білої раси відірвали та поспов

ПРАЦЯ

Help Wanted—Male

POWER BRAKE OPERATOR
Стала праця. Добра платня. Добрі умови праці.
Голоситесь:
1005 Greene Ave., Brooklyn, N. Y.
(Близько Бродвею.)

ХЛОПЦЬ
18—23
Праця в магазині. \$45 на початок. Добра праця для солідного хлопця. Стала праця, підвищення.
E. GREENWALD & CO.
95 Madison Ave., New York City
MU. 6-7646

BUSINESS OPPORTUNITY
БІЗНЕСОВІ НАГОДИ

Grocery — Dairy — Delicatessen
Питво — заморожувані харчі.
Добра нагода для поліпшення умов життя. Добре положення, модерні устаткування. Надається для подружжя. \$85,000 річний оборот. Продається з причини хвороби. Не відповідає стисну на невідповідні факти.
FA. 7-6883
O-2 Rm. 830 — 11W 42 St. N.Y.C.

LUNCH BAR в добрім положенні при собою величезній збуту. Зарає від 15 р. \$2,000 тиждень оборот. Мусить бути проданий з причини хвороби мужа і дружини, старости і іншого бізнесу. Кухар має перше право.
Mike Mickulick, 1827 — 65th St., Brooklyn 4, N. Y. Tel.: BE 2-6489 від 7 до 11 ранку.

MODERN NITE CLUB
Зовсім модерні встановлення, добрий прихід. Чудова нагода для подружжя поліпшити умови життя. Власник мусить продати. Не відповідає стисну на невідповідні факти.
FI. 7-9736 or TW 8-1800
Питишть:
D-7 Rm. 830, 11 W. 42 St. N.Y.C.

REAL ESTATE

Спеціальна оферта
ТРИВАЛА ОНДУЛЯЦІЯ
(з підсиленням, миттям і укладанням) тільки
ФАРБОВАННЯ ВОЛОСІВ \$3.50
FISHER'S BEAUTY SHOP
1263 LEXINGTON AVENUE
NEW YORK CITY
Pir 85-01 вул. 11 сходи нагору.
AT. 9-6616

1953 FORD EXECUTIVE CARS
Ford Victoria, R&H
Ford 2-dr. sed., R&H
Ford 4-dr. sed., R&H
Eng. Ford Zephyr, R&H

A-1 USED CARS
'46 Plymouth, sed., R&H \$395
'46 Buick, sed., Hydramatic \$495
'47 Mercury, sed., R&H \$595
'48 Nash, sed., R&H \$395
'48 Buick sed'tte, R&H \$475
'48 Olds, conv., R&H \$695
'48 English Ford Anglia \$395
'49 Chev. 2-dr., R&H \$695
'49 Olds, conv., R&H \$795
'49 Buick sed., R&H \$795
'50 Ford sed., R&H \$795
'50 Stude. sed., R&H \$895
'50 Ford conv., R&H \$895
'50 Ford Sta. Wgn. \$895
'51 Ford sed., R&H \$895
'51 Ford conv., R&H \$1165
'51 Ford Sta. Wgn. \$1195
'51 Hillman conv., R&H \$875
'52 Plymouth sed., like new 1095
'52 Ford sed., equip. 1250
'52 Plymouth conv., R&H 1345
Terms & Bank Rates Arranged
RALPH HORGAN
Authorized Ford Dealer
1842 BROADWAY, N. Y.
Bet. 60th & 61st St. PL. 7-1700
Open Daily Till 9 — Sat. Till 6

Металеві Пружинні Забавки, Ляльки, Модні Краватки, Гарнітури дерев'яних дитячих іграшок \$2.25 тижня. Подвійно: регулярна ціна \$1. У зв'язку з закриттям 50% знижка ціни. Подвійно, щоб побачитись наші. Надзвичайно партне купуйте! **PAUL COHEN**, 881 Broadway, New York City. AL. 4-4875

"НАТАЛКА ПОЛТАВКА" ПІЛА ОПЕРА,
європейське видання 33 RPM, (6) платівки \$11.20 в гарній європейській альбомі з фотографіями артистів 78 RPM (17) платівки \$18.00. Ограничений запас. Замовляйте!
FOREIGN RECORD EXCHANGE
2219 W. Chicago Avenue Chicago 22, Ill., U.S.A.

УВАГА! Підготуйтеся до друку! НОВИНА
ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІНФОРМАТОР
під назвою GUIDE TO UKRAINIANS IN THE U.S.A.
Видання цього зворотного з проханням всіх зацікавлених (професіоналістів, науковців, артистів, мистців, бізнесменів, українських Установ та Організацій), щоби в справі інформації писали на нижче подану адресу, якщо бажають умістити відомості про їх установу чи особу до 15 грудня 1953.
CARPATIAN STAR PUBLISHING CO.
P. O. Box 1159 Church St. Sta., New York 7, N. Y.

КУПИТЬ „НАШ ЛЬВІВ“

А ПОЧУЄТЕ ВІД НАЙКРАЩИХ ФАХІВЦІВ,
ЧОМУ ЛЬВІВ Є НАПРАВДУ НАШ!
Заслужене це на рідних землях, а тепер відновлене в ЗДА видавництво „ЧЕРВОНА КАЛИНА“ започаткувало свою діяльність виданням, з нагоди 700-річчя існування столиці Західної України, ювілейного збірника п. з.:
„НАШ ЛЬВІВ“
Чудово видана книжка. Великий формат. Добрий папір. 34 нових ілюстрацій. Двоколірне обкладинка проф. В. Січинського. Сторін 216. Ціна \$3.—
Замовляйте:
"SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Посмертна Згадка
АННА КАСИЯ, Дітройт, Мич.
17 жовтня ц. р. громада Нордсайд біля Дітройту попросила одну прикладну Громадянку, яка заслужила собі на цей гарний похорон своєю тихою і чесною вдачею і трудящим життям для своєї рідної громади. Анна Касія народилася 31-го січня 1895 р. і померла 15 жовтня 1953. Вона походила з галицького Поділля, з сідомого українського села Слобода Золотої, Бережанської повіту. Покійна була сама з дияволячого роду і її мати була теж донькою дяка. Тому була вихована в побожному і трудолюбивому дусі. Вона пережила тяжкі часи, в яких вижила великий гарт духа. Її рідний брат, о. Захар Орух, справивши її з краю до Америки, але швидко помер. Переїхавши з Філадельфії до Дітройту, зазнала другого удару, бо тут помер її чоловік Стефан наслідком нещасливого випадку при праці. Проте вона не зламалася, а своєю важкою працею уможливила всім 4 дітям здобути високу освіту. Один син став інженером, другий адвокатом, донька має гарне бюроє становить в автомобільному промислі, а наймолодший син із каледжу пішов до війська. Але поруч із вихованням дітей і власною заробітковою працею, Покійна мала ще час і енергію займатися громадською роботою. Вона була активною членкою Союзу Українок Америки і членкою Українського Народного Союзу, 94 Відділ, Тов. ім. Пашкевича, куди вписалася разом з цілою своєю родиною. Названі українські організації взяли теж активну участь в її похороні, виступивши туди з своїми організаційними прапорами. Після похорону присутні зібрався в домі Покійної, де її діти подякували всім за їх співчуття. Пані Юлія Шарик піддала думку, щоб вшанувати пам'ять Покійної збіркою на добродійну ціль. Василь Шанайда перервав збірку на скляничку, яка дала у висліді 30 дол., що їх переслано до УЖК. На цю пожертву склалися такі особи: В. Шанайда \$10.00, Михайло Шанайда син \$5.00, Мирон Касій \$5.00, Ігнатій Сторож \$2.00, Юлія Шарик, Микола Шарбатий, Андрій Кіналь, Роман Бундзак, Катерина Третурин, Йосиф Морозовський, Ярослав Івахів і Анастасія Королишин — по \$1.00.
Василь Шанайда
КНИЖКИ — ЖУРНАЛИ
ГІЗДВАНІ КАРТКИ, мистецькі всіх мистців, (з ковертками) виласяло 12 штук за \$1.00; 2 штук за \$2.00; 3 штук за \$2.50 — за попереднім надісланим грошей.
СТІННИ КАЛЕНДАРІ НА 1954 рік по \$5.4 з кошту пересилки. Додатково — знижка в ціні.
Замовляйте:
ARKA CO.
48 East 7th Street
New York 3, N. Y.
Phone: GRamercy 3-3550
БУДІВНИЧІ
УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ
Будуємо виключно для українців по цілій Америці. Маємо будівельну проблему? Кличте нас. Школа, Церква, Нар. Дом та інші проекти. Головні Інж. В. Симахев. Просимо нам писати:
UKRAINIAN CONSTRUCTION Co.
99 Elmwood Ave., Irvington, N. J.

Труднощі з німецькою конституцією

Бонн. — Хоча обидві західно-німецькі парламентські палати ратифікували європейський оборонний пакт, проте ця ратифікація не має правової сили, поки не буде переведена зміна в німецькій конституції, яка дозволить Німеччині зберегти регулярну збройну силу. Проте, хоч кондлер Аденауер розпоряджася відповісти на більшість для переведення такої зміни, цього не можна так легко зробити, бо кожна зміна конституції Німеччини вимагає — перед віднесенням її повної суверенності — затвердження всіма трьома західними державами (висо-

ким комісарам), а невідомо, як поставиться Франція до такої зміни, якщо вона сама не ратифікує оборонного пакту. Далі, відбудова німецької армії була досі передбачена тільки в рамках спільної європейської армії. Якщо через опозицію Франції і частинно Італії не буде такої армії, то під знаком запиту стався проблема німецького дозброєння. А що Америка й Англія стоять на становищі, що німецьке військо необхідне для успішної оборони Заходу, через те авторитарно дуже складна міжнародна ситуація: як це зробити, щоб здобути згоду Франції.

Памела Мартін встановила рекорд довоколасівного лету

Шикаго. — 23-річна Памела Мартін встановила новий рекорд майора Гораса Бореня на звичайному пасажирському літаку. Попередній рекорд майора Гораса Бореня становив трохи більше як 99 годин. Памела Мартін вилетіла з Шикаго вполудне в п'ятницю (4 грудня), а прибула до того самого міста за 90 годин і 59 хвилин у авіаторок (8 грудня). За весь той час вона спала тільки 10 годин. Вона хоче повторити цю подорож найближчого року, з тим, щоб затримуватися в більшості міст і їх оглядати. Під час довоколасівного лету вона відвідала такі міста: Лондон, Рим, Каїро, Карачі,

Помер проф. Д. Г. Мейсон

У Грінвіч, Конн., помер з кінцем минулого тижня колишній голова музичного департаменту Колумбійського університету, професор музики та відомий автор багатьох творів на музичні теми, д-р Деніс Грегори Мейсон. Покійний був професором відомого нашого музика й композитора — покійного Михайла Гайворонського, коли він доповнював свої музичні студії на Колумбійському університеті.

Мешканці деяких міст у стеїт Нью Джерсі домагалися — щоб створити законодавчі установи прийняти закон про боротьбу з зазначеним повітрям, який шкодить здоров'ю людей і, на думку деяких лікарів, має спричинити недугу пестряка легенів. Влада промислових міст побоюється, що гострі заходи проти зазначених повітря можуть спричинити втечу промислових установ до сусідніх стеїтів.

Сильвестер Адамс має 103 роки і численних внухів, але він працює ще й досі, баляючи дітей. Він добре пам'ятає ще роки, коли був невідомим перед громадянською війною, і коли скасовано невідомість в ЗДА за президенту Лінкольна. Його вунуча залишає своїх дітей з дідусем Сильвестром, який має великий досвід як „бейбі-сіттер“.

Дітмосея з Родиною, Знайомими і Приятелями сумною вісткою, яку одержали ми з Рідної Землі округовою дорогою, що в листопаді цього року заснув у Бозі проживши 84 років та не зігнувшись перед насильним московським православ'ям наш Дорогий і незабутній Батько

бл. п. о. ЛЮБОМИР БІЛИНСЬКИЙ,
бувши Світним Єпископською Консисторією Станіславської Єпархії, гр.-кат. парох в Монастирських, повіт Бучач, основник і довголітній голова Кружка Рідна Школа та Філі Товариства Просвіта.
Заупокойна Служба Божа і єрейський парастас відправляється в гр.-кат. церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарк при Мортон вул., дня 12. грудня ц. р. о год. 9:30 рано.
Сни спокійно Дорогий наш Батьку. Хай рідна земля прийме Тебе в обійми і буде Тобі легкою, а ми з далекої чужини будемо молитися за Твою праведну Душу.
603 So. 17th Street, Newark, N. J.
Горем прибиті
Сини **БОГДАН, СИНОВА ІВАННА**

ТАРЗАН, ч. 3198. Прибуття додому

WHEN THE JUNGLE PATROL ARRIVED, NEXT MORNING, THE STILL-FRIGHTENED PYGMES REPORTED THAT SOBOTO WAS GONE.

"A DEMON FROM THE SKY," THEY CRIED, "CARRIED HIM AWAY CRYING, 'SOBOTO RETURNS TO TUMBAI VILLAGE!' AND THEN VANISHED INTO THE TREE."

IN THE VILLAGE OF TUMBAI, ORANZO'S RECOUNTING OF THE BATTLE WITH THE LEOPARD MEN WAS SILENCED BY A TERRIFYING INTERUPTION. FOLLOWING A RUSTLING IN THE TREE, AN OBJECT HURLED DOWN INTO THE CIRCLE OF ASTOUNDED NATIVES. SOBOTO, THE WITCH DOCTOR HAD RETURNED TO TUMBAI.

Коли найближчого ранку прибула патруля з джунглів, що й досі настрашені пігмеї повідомили, що Собото зник.

— Демон із неба — кричали вони — заміс його геть з криком „Собото повертається до села Тумбаї!“ — і після того зник у дереві!

В селі тумбаї Орандо відтворивши битву з леопардовими нагло закінчили жалимими перериваннями. Раптом щось зашелестіло на дереві і якийсь предмет бахнув на землю в коло здивованих тумбаїців. Собото, чародій-лікар, повернувся до тумбаїців.

ЮВІЛЕР
Масло на складі ГОДИННИКИ найкращої швейцарської, американської марки, та інші золоті, срібні, брелітові речі.
Адреса:
GENERAL WATCH REPAIR
1171 Pembroke Street, Bridgeport, Conn.
ВОТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
У. В. ОГОЗУ!
Український Салон КРАСИ
„Сюди клієнти скеровують своїх приятелів!“
Nita's Beauty Salon
720 GROVE STREET, IRVINGTON, N. J.
ESeex 3-9860
ТЕПЕР ПОРА ЗАПИСАТИСЯ НА КУРС ОАМОХОД, МЕХАНІКИ І КУРС ЕДМ
КУРС МЕХАНІКИ КУРС ЕДМ АВТАМ
Ліцензійний курс для Вас про експертів Лайонелу. Навчіть дістати диплом. Помігати в одержанні праці. Інструкції в українській і англійській мовах. КУРС ДІВЧИН, ВЕЧІРНІ І НЕДІЛЬНІ Інструктори фахівці. Залож. в 1914.
L. GUSNIEWICZ, директор
METROPOLITAN AUTO SCHOOL
155-2nd Ave., 6th fl., 10th St. NEW YORK CITY
АРТРЕТИЗМ
Хворі на ревматизм
НАЙДУТЬ НОВУ ПОЛЕКНУ В БОЛЯХ
Заживаючи радість — Приписи посилено надходять. Жерти ревматизму і артриту можуть поліпшити свою новину надією за оголошення про драматичний успіх нової формули, яка сполучує 4 ліки в одній таблетці, яка дає полегшу в гігієнічній болі, в суглобах і м'язах. Згідно з повідомленнями ця сполука діє внутрішньо для облегчення артриту, ревматизму і страждань, невротичних болів у плечах, руках, раменах, ногах і в кресті. Однак для безпечного її заживання, не потрібні репеленти. Зі словами радості в їхніх очах, ліки в таблетках, що дають тепліше життя в відчуженому жах перед артритичним і ревматичними болем в наукових суглобах і м'язах, тепер говорять про бажанню полегшу після їх заживання.
За спеціальним порозумінням, читачі цієї газети можуть дістати цю медичну по знижці ціні. Просіть вишліть одо новинку до **SUMLAR CO., Dept. 233, 2700 Church Ave., Brooklyn, 33, N. Y.** а доставить до 3-дольного паки. Ціна за \$5, тобто за знижку \$1 по правильній ціні. Заплатити просто поштареві при доставці. Продається за гарантією звороту грошей.
Ім'я _____
Адреса _____
Місцевість _____ Стрейт _____
ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК
Обслуговує чеські найкращі по ціні так низькій \$150 як
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 EAST 5th STREET
New York City
DIGNIFIED FUNERALS AS LOW AS \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.
ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Закладає похоронні в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦІ
Контрольована температура. Модерна калібри до ужитку даром.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

РОЗШУВ
Поміжкою **КАТЕРИНУ ЗУБЕК** з роду Рипецька, село Вави, Сокаль, має перебувати в Нью-Йорку. Хто знає би про неї, або вона сама просить зголоситися до Сестри.
MARIA TURKO
68 N. 3rd St. Brooklyn, N. Y.
REAL ESTATE
КОРИСНИЙ ВІДЛІД ГРОШЕ!
Околиця 23-01 вулиці Е. Дав цілком відновлений дім, 2 і 3 кимн. апартаменти. Автомат. о-грівання. Знамените для купці, що живе на місці. Вільно від ренти. За посередництвом.
MONTUETS REALTY
151 W. 93rd St. New York City MO. 3-4886
PT. LOOKOUT — L. I.
Знамените положення, \$18,000 купно дому, 4 спальні, 2 ванні, 2 кухні, 2 автої гаражі. Виключений цілковитий виряд домашніх меблів.
LONG BEACH 6-0654
ДОБРЕ КУПНО ФАРМ.
Власність заможний перенеслася. 40 акрів, молочна і куряча ферма. 6 кимн. дім, 2 столові, інші будинки, деякі машини, все за \$9,900 за згодою. На бажання висламо фото.
HAROLD H. TITUS, Inc.
Walkill, N. Y. — Tel.: 3-1040
ELMHURST, L. I. 2-родинний селідний з цегли, зовсім новий відокремлений дім, 2—4 1/2 кимн. апарта. і викінчений підвал. 3 лазні, автоматичне о-грівання. Критий гараж. 2 1/2 блокн до Інд. собора. Мешканева дільниця. Ціна \$28,900.
O'CONNELL, 86-36 Broadway
Elmhurst, L. I. NEWtown 9-4940
НОВА ПРОМИСЛОВА ФАБРИКА
Викласти можна через 30 днів або негайно.
New Hyde Park — 4700 стрн New Cassel Westbury 5000, 5400 11,000 стрн.
Разом з місцем на канцелярію, опалом, цегла і штукатурка. Ми будемо на наших, або наших парцелях. Писіть за подробностями.
CHARLES J. ROSECH, Bldr.
369 Hillside Ave., Williston Park Long Island.
Tel.: Garden City 7-6870
КУРЯЧА ФАРМА
КУРЯЧА ФАРМА
на 5000 курей — 12 акрів. 7 кимн. дім, всі угодження, 4000 курят. Ціна \$33,000 \$10,000 го-тінки за згодою. Також ферма на 2000 курей — 2 1/2 акра, 6 кимн. дім \$23,000 — \$38,000 го-тінки за згодою.
BENJAMIN PESKIN
R. D. 1, Box 317, Lakewood, N. J. Tel.: Point Pleasant 5-0135M2
If no answer — Point Pleasant 5-15212
Посмертні Згадки
АНДРІЙ ПОПЕЛЮК, довголітній член Бр. св. І. Хрестителя відл. 304 УНСоюзу в Воєдино, Н. Я., і перший організатор цього відділу помер, залишивши в смутку дружину, двох синів і одну доньку. Похорон відбувся в середу 2. грудня з похоронного заведення до гр.-кат. церкви св. Івана Хрестителя, а відтак на цвинтар. — В. Н. П.
М. Гнатик, секр.

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО В. Череватона і Сина YARDLEY FURNITURE CORP.
Manufacturers of Upholstered Furniture
730 EAST 149th STREET BRONX 55, NEW YORK
Tel.: CYpress 2-9521
В дванадцять — третю — сему річницю смерті наших братів, відправили в п'ятницю, 11. грудня 1953 р. в гр.-кат. церкві св. о. Миколая при Ван Бюрен вул. в Пасейку
ПАНАХИДУ
за бл. п. Вагена, Михайла, о. Миколу МАЦЮКІВ і відділили від нас в повний розквіт сил, несподівано на вічній спочинок. — Вічна їм Пам'ять!
ІВАН, ВАСИЛЬ — брати.